

SIRIJUS

Internet publikacija - izdanje Velike Nacionalne Lože Srbije

Uređuje: Izdavački odbor V.N.L.S., urednik izdanja: Brat Č.V. Izlazi tromesečno i objavljuje radove braće iz svih radionica.
 adresa: V.N.L.S., Staro sajmište bb, Beograd, e-mail: info@mason.org.rs, www.mason.org.rs
 broj: 18, godina: IV, 01. mart 2013. ISSN: 2217-6993

SIMBOLIČKE PITAGORINE IZREKE

Sekretati sa javnih puteva, šetati neprometnim stazama.

Ovo bi trebalo shvatiti kao upozorenje onima koji žele mudrost, da moraju za njom tragati u samoći.

Vetar duva, obožavaj zvuk.

Božja naredba se ovde čuje kroz glasove elemenata i sve stvari u prirodi se ispoljavaju kroz harmoniju, ritam, red ili postupak atributa Božanstva.

Pomози čoveku u podizanju tereta, a ne pomaži mu kada ga spušta.

Učenik je ovde upućen da pomogne marljivima, a da nikad ne pomaže onima koji žele da izbegnu svoje odgovornosti, jer je veliki greh ohrabrivati lenjost.

Ne govori o pitagorejskim stvarima bez svetla.

Svet je ovde upozoren da ne bi trebalo da pokušava da protumači Božje tajne i tajne nauke bez duhovnog i intelektualnog prosvetljenja.

Kad napuštaš svoju kuću, ne osvrći se, jer Furije će biti tvoji pratioci.

Silno će patiti svako ko počne potragu za istinom i nakon što je saznao deo tajne, obeshabren pokuša da se vrati svojim bivšim putevima poroka i neznanja, jer je bolje ne znati ništa o Božanstvu nego naučiti malo, a zatim stati pre nego što se nauči više.

Hrani petla, ali ga ne prinosi na žrtvu, jer je on svet suncu i mesecu.

Prva poruka ovde je upozorenje protiv žrtvovanja živih bića bogovima, jer je život svet i čovek ne bi trebalo da ga uništava čak ni kao ponudu Božanstvu. Druga poruka upozorava čoveka da ljudsko telo, koje se ovde naziva petao, sveto suncu (Bogu) i mesecu (Prirodi), te bi ga trebalo paziti i sačuvati kao čovekov najdragoceniji medij izražavanja.

Inovativno preduzetništvo je jedini ispravan put za našu posustalu privredu i jedini način da se ona podigne iz kaljuge u kojoj je trenutno nalazi zaglavljena.

Zato inovacije uvodimo i u pripremu "Sirijusa". Nadamo se da će inovativni grafički dizajn i nove ideje povećati čitanost. Kao i nebrojeno puta do sada, pokazalo se da tek složno angažovanje više entuzijasta daje bolji rezultat. Za novi izgled "Sirijusa" zaslužan je brat B.R. iz lože "Sloboda" - Beograd. Svi smo mu jako zahvalni na trudu i vremenu koje pronalazi da dotera izgled "Sirijus"-a.

Desila se još jedna zanimljivost. Tekstovi iz "Sirijusa" i "Akacije" počeli su da se koriste kao materijal za pisanje novih tekstova i radova. Nekoliko naših čitalaca se žalilo da su delovi njihovih radova "od reči do reči" primenom copy-paste metode iskorišćeni za "nove" tekstove. Ako imamo u vidu činjenicu da nismo na "SCI"-listi naučnih časopisa i da nemamo definisan "impact"-faktor, biti citiran kao autor "Sirijusa" ili "Akacije" i nije tako loša stvar...

Č.V.

Upravlaj svojim jezikom pre nego svojim ostalim stvarima, prateći bogove.

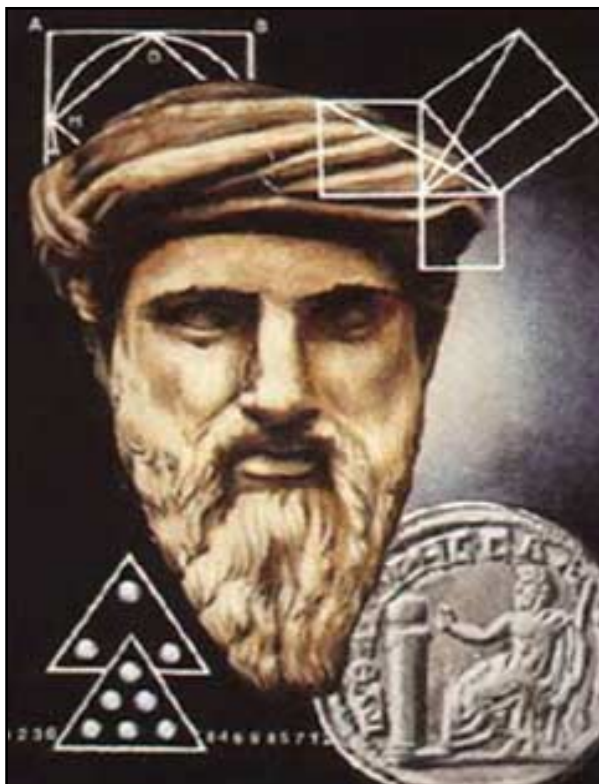
Ova izreka upozorava čoveka da njegove reči, umesto da ga pokazuju onakvim kakvim jeste, predstavljaju ga pogrešno, i da bi čovek, kada je u nedoumici šta da kaže, uvek trebalo da čuti.

Ne primajte lastu u svoju kuću.

Ovime se upozorava tragalac za istinom da ne dopusti zabludelim mislima da uđu u njegov um, kao ni nesposobnim osobama da uđu u njegov život. On se uvek mora okruživati racionalno inspirisanim misliocima i savesnim radnicima.

Ne nudi nikome olako svoju desnu ruku.

Ovo je upozorenje učeniku da svoje namere drži u tajnosti i da ne nudi mudrost i znanje (svoju desnu ruku) onima koji su nesposobni da ih cene. Ruka ovde predstavlja istinu koja podiže one što su pali zbog neznanja; ali, kako mnogi od neukih ne žele mudrost, oni će odseći ruku koja im se ljubaznost pruža. Samo vreme može dovesti do iskupljenja neukih masa.

Kada ustaješ iz postelje, smotaj je i uništi otisak tela.

Pitagora ovde upućuje učenike koji su se probudili iz sna neznanja u budno stanje inteligencije da uklone iz svojih sećanja sve uspomene njihove pređašnje duhovne tame, jer kada mudar čovek prolazi on za sobom ne ostavlja oblik koji će drugi, manje inteligentni, videti i koristiti kao kalup za livenje idola.

priredio: **Brat M.Đ.**

Loža Usavršavanja
"Solomonov Hram", or. Niš

layout & design: **noć... a groB šiRok!**

MISTIČNO SLOVO "G"

U masonskoj tradiciji se između šestara i uglomera veoma često nalazi slovo "G", čija su tumačenja brojna i različita.

Jedan od simbola o kojem se u masonstvu nesumljivo najviše raspravljalo i koje je u najvećoj meri okruženo tajanstvenošću. Prema ovom znaku, koji se vrlo rano pojavio u simbolici spekulativnog masonstva, očigledno postoje dva moguća stava:

- * uzeti ga kao slovo, prema onome šta iskazuje;
- * smatrati ga čistom grafijom.

G - KAO SLOVO

Kao slovo, G je smatrano samo za početno slovo neke reči ili kao transformacija nekog starog slova na čije mesto dolazi hermeneutikom.

G - kao inicijal

1. Engleska tradicija slovom "G" označava Boga - Velikog Arhitektu, u

skladu sa početnim slovom reči *God*, ali ima i drugačijih semantičnih shvatanja, koja slovo "G" smatraju početnim slovom reči "Goodness" koja označava dobrotu, suštinsku odliku slobodnih zidara. Postoji još jedno zanimljivo jezičko tumačenje prema kome slovo "G" potiče od stare škotske reči "Greegri-

ment" koja označava harmoniju ili slogu.

2. Drugo važno tumačenje govori o slovu "G" kao prvom slovu reči "Geometrija", osnovi operativnog zanata koji je iznedrio modernu masoneriju. Dakle u francuskoj tradiciji, inicijal G izgleda kao inicijal geometrije, pete nauke (u tradicionalnoj nomenklaturi), koji uvodi broj stepena. Ali tome se dodaju 4 druge reči da bi se popunio broj, i to: gnosa, generacija, genije, gravitacija.

3. Po trećim tumačenjima slovo "G" je nastalo kao početno slovo grčke reči "Gnosis" koja označava znanje i saznanje, koje su toliko važne u Slobodnom zidarstvu.

G - kao alhemijski simbol

Prema **Žilu Bušeu**, to bi bio inicijal prvobitne materije Velikog alhemijskog dela. Pozivanje na ovo poreklo ne treba odbaciti *a priori*, jer ima i drugih u sim-

boličkoj masoneriji, od kojih su neka izražena određenim slovima.

G - kao transpozicija starog slova

U perspektivi iste zamisli, ali koja se prebacuje u drugi alfabet, dolazi do različitih zaključaka u tom smislu. Naime, to indirektno dopušta prelaženje na jedno polje simboličkih značenja, ne više sintematičkih, jer je onda reč o grčkom "gama" koje kao veliko slovo ima oblik uglomera a crtež malog slova "gama" u astrologiji simbolizuje Ovna, koji je znak vatre.

"G" KAO ČISTA GRAFIJA

Zapaženo je da slovo G vrlo slično spirali. Dakle, postoji direktna među-

sobna zavisnost između pentagrama, zlatnog broja, Neperovih logaritama i građe spirale. Mogli bismo zamisliti spiralu, ali, iako je ona beskonačne dužine, treba je prekinuti i ako su to uradi kao npr. u prirodi (puževi ili numuliti), dobija se zaista grafija vrlo slična slovu G. Ovo tumačenje je zanimljivo na planu strukture 2. stepena jer osim čisto logičke povezanosti sa zvezdom, ono unosi element veštine graditelja, izuzetno bogate i koju je imao interesa da brižljivo krije.

Postoji i razjašnjenje u odgovoru jedne stare pouke:

- Zašto ste nastojali da se primi kalfa?
- Da bi upoznao slovo G.

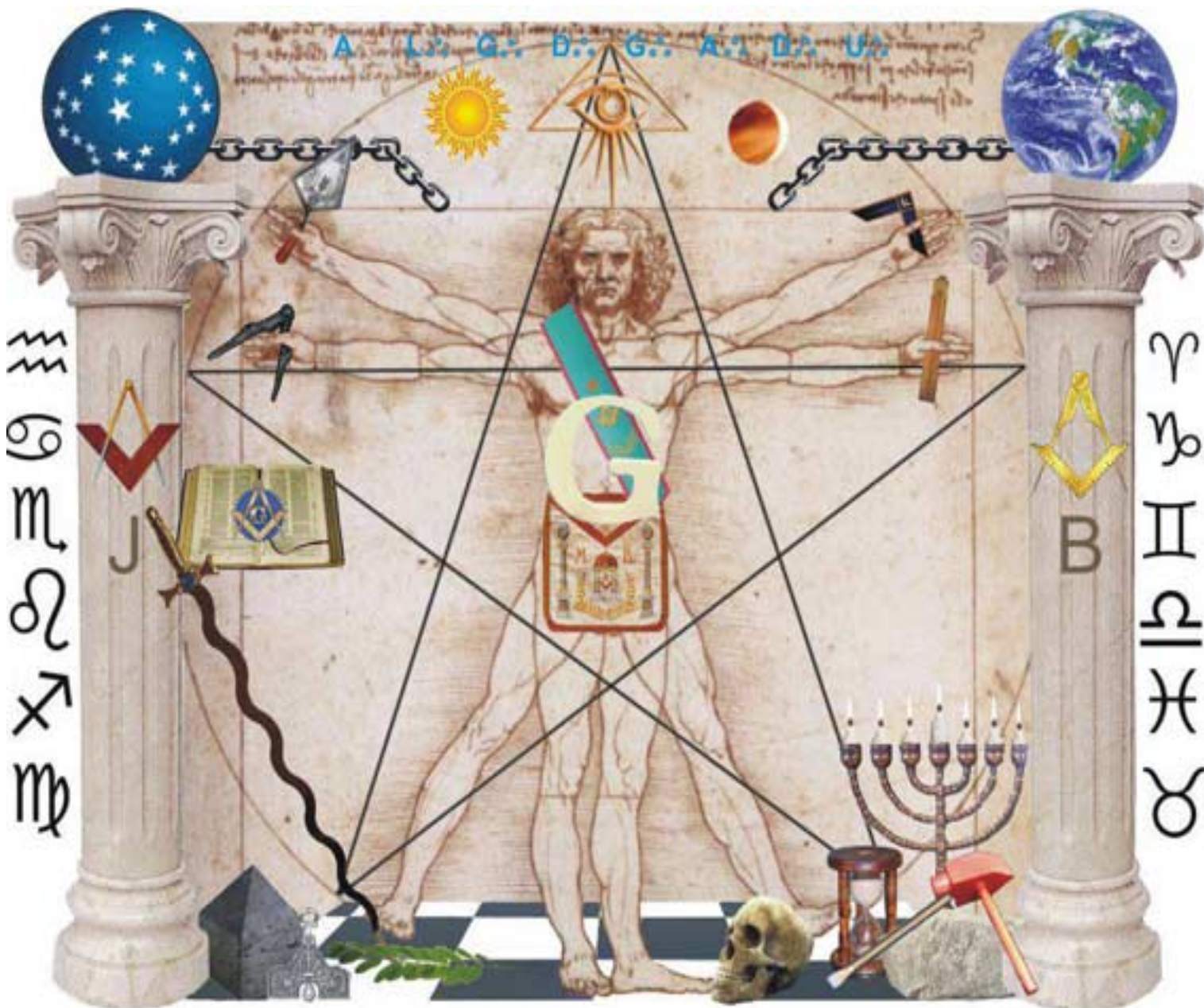
Ako je "G" predstavljalo bilo koju reč, to bi bilo neuverljivo. Ako se tome doda da je to jedna od teških geometrijskih

konstrukcija, može se zaključiti da je to najkoherentniji pravac proučavanja sa simbolizmom 2. stepena.

Pitanje i dalje ostaje otvoreno, u nedoumici okrenimo se pesnikovoj vizionarskoj i proročanskoj intuiciji (jedan od načina pisanja slova G na to nas i upućuje): Taj zlatni srp na zvezdanom polju.

Brat S.P.

Loža "Đorđe Vajfert", or. Beograd

(NE) PREPORUČUJEMO

IZMEĐU REDOVA

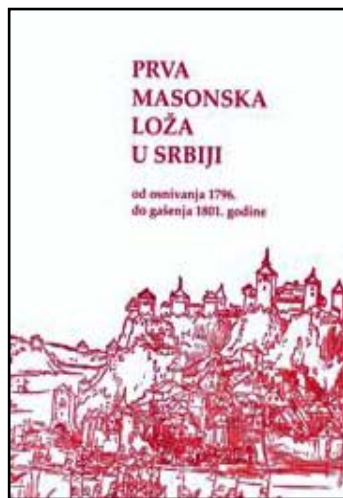
čitao i pisao: Brat **B.R.**
Loža "Sloboda", or. Beograd

Po nekim procenama, fond masonskih knjiga je već dostigao 100.000 naslova. Ako se na to dodaju i knjige iz drugih oblasti koje su od značaja za izučavanje Kraljevske Umetnosti, dolazimo do ogromnog broja naslova (čak i na srpskom jeziku), tako da snalaženje u moru publikacija postaje sve teže. Ideja ove rubrike je gradnja svojer-snog "putokaza" u odabiru pravih knjiga, pa pozivamo Braću da svojim prikazima pročitanih knjiga (bez obzira na jezik i godinu objavljivanja) ukažu na naslove koje treba "preskočiti" i one koje obavezno treba uvrstiti u ličnu biblioteku.

Dr Dejan Čikara

Prva masonska loža u Srbiji

(od osnivanja 1796. do gašenja 1801. godine)
(VNLS, Beograd, 2010., 96 strana)

O počecima razvoja Slobodnog Zidarstva na tlu Srbije, na žalost, nema puno relevantnih podataka. Prof. Čikara u ovom značajnom publicističkom poduhvatu temeljno analizira raspoloživu istorijsku građu pokušavajući da stvori koliko-toliko jasnu sliku o nastanku i radu prve "bezimene" lože. Autor maksimalnu pažnju posvećuje aktuelnom istorijskom kontekstu, pa čitaoca informiše o političkim i vojnim odnosima u Otomanskom carstvu i srednjoj Evropi na prelazu iz 18. u 19. vek.

Pored biografskih podataka o članovima ove beogradske lože (vezir Hadži-Mustafa paša Šinikoglu, Rige Od Fere, Petar Ičko, Janko Katić, vladika Josif Jovanović - Šakabenta, knez Aleksa Nenadović...), autor daje i svoje viđenje masonskih uticaja na organizovanje Prvog srpskog ustanka. Posebno je značajan rad autora na "otkrivanju" imena prve srpske masonske lože. Ukrštanjem podataka, vođen induktivnom logikom svojstvenom profesoru tehničkih nauka, Dejan Čikara na razlošan i odmeren način izvodi zaključak koji se može prihvatiti - ime prve srpske lože bilo je "Ali Koč"!

Ova, na žalost, nedovoljno promovisana knjiga predstavlja jedan od kamena-međaša u zahtevnom procesu rekonstrukcije istorije srpske Masonerije, pa je najtoplije preporučujemo svoj braći istinski zainteresovanoj za proučavanje Kraljevske Umetnosti.

Ralf Eperson

Masonerija - zavera protiv hrišćanstva

(Neven i Plavi krug, Beograd, 2005., 184 strane)

Tiražni američki istoričar i "teoretičar zavere" svojom trećim knjigom nastavlja lični rat protiv Masonerije, koji je započeo svojim prethodnim ostvarenjima - "Nevidljivom rukom" i "Novim svetskim poretkom". Simpatično je pratiti Epersonove napore da sa tako malo znanja o materiji koju istražuje - postavlja "visokoumne" zaključke. Uprkos nerazumevanju osnovnih pojmova u masonskoj simbolici i unutrašnjoj organizaciji, ova knjiga uprkos svojoj jakoj anti-masonskoj konotaciji, predstavlja korisno štivo za poznavaoce Zanaća. Eperson daje popis najznačajnijih masonskih knjiga sa akcentom na dela Alberta Pajka i Menli P. Hola, što može poslužiti kao putokaz na koje od stotina hiljada masonskih knjiga treba obratiti posebnu pažnju. Takođe, autor pominje i najznačajnije radove Elifasa Levija, A.E. Vejta, Dankana, Robinsona i Mek Kija i drugih autora čija dela su od značaja za proučavanje suštine Kraljevske Umetnosti. Eperson piše prijemčivim novinarskim stilom, pa

su njegova dela laka za čitanje, a na momente čak i korisna (npr. u delu gde prenosi Pajkovo objašnjenje legende o Hiramu Abifu). Za razliku od brojnih anti-masonskih knjiga, ovu vredi pročitati.

Dejvid Šugerts

Tajne udovičinog sina

(Stylos Art, Novi Sad, 2009., 196 strana)

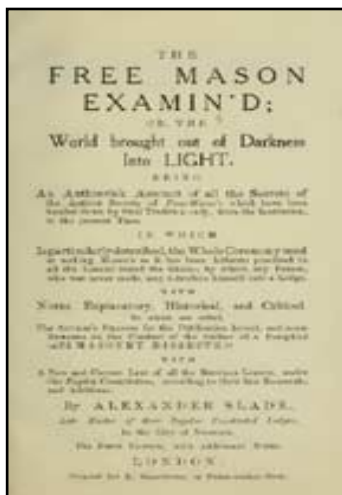
Ovu knjigu i pored odličnog naslova i privlačnih korica treba zaobići u širokom luku. Reč je o jednom od mnogobrojnih pokušaja otimanja para od poklonika dela Dena Brauna. Knjiga analizira "Da Vinčijev kod" i bavi se predviđanjima tematike "Izgubljenog simbola", koji nije bio objavljen u doba pisanja ove knjige. "Tajne udovičinog sina" ne donose ništa što već niste imali prilike da pročitate u petparačkoj štampi (uticaj Masona na razvoj SAD, tajne porodice Sinkler, priča o Mariji Magdaleni,

pogrešno tumačenje dela Alberta Pajka, Rozenkrojceri, simboli na novčanici od 1 dolara...). Eventualno jedini koliko-toliko vredniji momenat knjige je odeljak o magičnim kvadratima, mada je i on obrađen na prizeman i senzacionalistički način.

Alexander Slade

The Free Mason Examin'd

(1758., London, 24 strane)

"Moj otac je postao mason 1708. godine u najstarijoj engleskoj loži "Kod guske i roštilja"... Nakon njegove smrti, pronašao sam spise naslovljene kao "A Free Mason's Instructions"...". Ovo je kratak prevod uvodnog dela knjige štampane pre više od 250 godina, i u kojoj su objavljeni rituali iz perioda pre zvaničnog ujedinjenja 1717. godine. Reč je o vremenu prelaska iz operativne u spekulativnu Masoneriju, kada je još na snazi bio dvosteni sistem. U ovoj kratkoj knjizi saznajemo

reči, znake i hvatove onog doba (dosta različite od današnjih), kao i geografski i vremenski preciziran nastanak Bratstva, uz pominjanje imena prvog Velikog Majstora (nije Hiram Abif). Takođe, saznajemo da tadašnji stepeni nisu nosili oznake E.A, F.C i M.M, već Minor Degree i Major Degree. Kada na ovo dodamo da je autor bio Starešina tri lože iz Noriča - srce svakog Tragača za Svetlom mora brže zakucati. Međutim...

Ne postoje nikakvi dokazi autentičnosti rituala objavljenih u ovoj knjizi! Pretragom arhiva i matrikula u Noriču nije pronađeno ime Alexandera Slade-a, tako da se u masonskoj stručnoj javnosti iskristalisalo nekoliko stavova o ovoj publikaciji: 1) reč je o autentičnom dokumentu koji tačno prenosi rituale koji su se koristili u nekim engleskim ložama tog doba i koji je verovatno objavljen pod pseudonimom; 2) ovo je svesno neautentičan dokument koji je podmetnuo neko

(možda i Masoni) iz nekog razloga; 3) reč je o knjizi napisanoj radi brze zarade na osnovu neproverenih informacija. Bilo kako bilo, knjiga je doživela 5 izdanja i retki sačuvani primerci danas dostižu astronomske cene na kolekcionarskom tržištu. Knjigu je relativno lako nabaviti u *pdf verziji, pa vam preporučujemo da je pronađete i pročitate.

Mića Živojinović

Život pretočen u pamćenje

(Pravni fakultet, Beograd, 2011., 188 strana)

Romansirana biografija vojvode Živojina Mišića je reizdata u pravom trenutku - u godinama u kojima obeležavamo 100-godišnjicu velikih srpskih vojnih pobeda u Kumanovskoj i Kolubarskoj bitci. Prateći životni put našeg brata Živojina - Žuće Mišića, od rodnog Struganika pa do Novog groblja u Beogradu, čitalac još jednom rekapitulira najteži, ali i najslavniji deo srpske istorije.

Vojvoda Mišić je rođen kao trinaesto dete u seljačkoj porodici, i samo sopstvenim snagama, izvanrednim intelektom i hrabrošću, kao i nepokolebljivim moralnim stavovima, je obezbedio sebi svetlo mesto u istoriji srpskog roda. Njegovi geniozni strateški potezi, ali i državničke vizije zaslužuju najbubljji respekt, ali i pomno proučavanje u godinama kada najzad moramo da definišemo srpske nacionalne interese.

Čitalac ima priliku da sazna o tome da je tok I svetskog rata mogao biti i drugačiji da su usvajane ideje mudrog i odvažnog Mišića. Takođe, saznaće da veliki srpski ratnik, za razliku od Titovih oficira, nije dobio kuću na Dedinju ili makar stančić, niti astronomsku penziju, već je ceo život živeo skromno sa suprugom Lujzom (Nemicom) i petoro dece. Brat Mišić je bio oštar protivnik naloga evropskih sila da se napravi Jugoslavija, i proročki je predvideo da će ta odluka skupo koštati srpski narod.

Knjiga je napisana na osnovu autentičnih dokumenata, Mišićevih zapisa i sećanja Mišićeve unuke. Nažalost, u njoj nema ni pomena o Mišićevim masonskim aktivnostima, no i bez toga "Život pretočen u pamćenje" predstavlja značajan dokument o epopeji srpskog naroda u vremenima kada su čast, moral i patriotizam bilo mnogo više cenjeni nego što su to danas. Autor knjige nije profesionalni pisac, već pukovnik u penziji, pa mu nećemo zameriti povremenu preteranu melodramatičnost niti višak patosa. Inače, ovo je reizdanje knjige koja je prvi put objavljena 2004. godine u izdanju Vojske SCG. Po motivima ove knjige postavljena je i predstava "Vreme časti i ponosa" koja je izvedena aprila 2012. godine u Ruskom domu u Beogradu. Potrudite se da nabavite ovu knjigu objavljenu u svega 200 (!) primeraka, i posetite Mišićev grob na beogradskom Novom groblju. To je najmanje što mi, današnji srpski Masoni, možemo učiniti da se makar malo odužimo ovom časnom ratniku i Čoveku.

SVETLOST

Svetlost je jedan od ključnih pojmova u Slobodnom Zidarstvu. Mi tragamo za Svetlošću kao simbolom i ciljem. Naše godine su Godine Istinske Svetlosti...

Naučnici su pokrenuli inicijativu da se 2015. godina proglasi za **međunarodnu godinu Svetlosti** u slavu 200 godina od Frenelovog otkrića talasne prirode Svetlosti (1815), 150 od Maksvelove teorije njene elektromagnetske prirode (1865), 100 godina od formulisanja Opšte teorije relativiteta (1915) i 50 godina od otkrića pozadinskog zračenja - prve prasetlosti koja je sinula kada je univerzum postao providan (1965). To sve ilustruje ne samo masonski, nego i univerzalni značaj svetlosti.

U slobodnom zidarstvu nastanak Lože je obeležen ritualnim unošenjem Svetla. Kandidat se u toku inicijacije nalazi u tami. Inicijacijska ili masonska, Svetlost simbolizuje preobražavajuću spoznaju kojoj slobodni zidar treba da teži. To je unutrašnja svetlost, koja od trenutka kada inicirani prihvati da ona osvetljava njegovu svest, može da ga vodi prema Mudrosti, kao najvišem idealu. Ona treba da bude primljena bez posrednika koji iskrivljuje, dakle intuicijom, neposredno. Takvo je inicijacijsko prosvetljenje. Ovu Svetlost ne treba mešati sa tri velike masonske Svetlosti, tri male Svetlosti i tri Svetlosti na stubovima. Prva je direktna i spontana a druge su promišljene i proračunate.

Psiholozi su приметили da su uspon i napredovanje povezani sa slikama svetlosti praćenim euforijom, a silazak sa predstavama tame povezanim sa osećajem straha. Svetlost simbolizuje radost subjekta koji se uzdiže, a tama depresivno i teskobno stanje. U **Bibliji** je rečeno da Božja svetlost raspršuje tamu (Jov 18, 6, 18; Amos 5.18), obasjava (Isaija 60,1,2) ljude a Stvoritelj ih poziva da budu svetlost (Isaija 42, 7). Tama je sa druge strane simbol zla, nesreće, kazne, prokletstva i smrti. Oko i svetlost simbolički su ekvivalent za Sunce. Poznato je da je najadekvatniji znak prisustva božanskog upravo svetlost. Pojava svetog okružena je oreolom čiste, astralne svetlosti koja ukazuje na prisustvo onostranog.

Na istoku Lože, dve Svetlosti Sunce i Mesec, nalaze se sa obe strane časnog Starešine, koji je kao tačka ravnoteže gde se one, tako različite, često razmatrane kao suprotnosti, sjedinjuju. One uokviruju trougao sa svevidećim okom i prema veoma staroj simbolici predstavljaju dva oka Tvorca. Sunce, Mesec i Starešina lože su tri male Svetlosti, pomoću kojih svaki pojedinac osvetljava sopstvenu ličnost. Na Oltaru zakletve, ispred stola za kojim sedi Časni starešina Lože, nalaze se tri Velike Svetlosti, Knjiga svetog zakona, Ugaonik i Šestar.

Tri svetlosti zrače i sa tri stuba u Hramu. To su Mudrost, Snaga i Lepota.

Napomenimo da se učenje i intelektualno sazrevanje pojedinca koji se nalazi u duhovnoj tami, naziva prosvetljavanje, obuka i poučavanje prosveta, a stoleće u kome je počela da se rađa moderna nauka Vek Svetlosti. Metafore kao "prosvetljujuća rasprava", "rasvetljavanje misterije", "unutrašnje prosvetljenje", izražavaju pobjedu nad duhovnom tamom i radost i zadovoljstvo koje ona donosi. Kako konkretna, materijalna, spoljašnja svetlost, tako i ona unutrašnja, apstraktna, duhovna, predstavljaju manifestacije zračenja univerzalne energije a sličnost među njima je logična. Obe imaju isto blagotvorno dejstvo, rasipanje tame, mraka, neodređenosti, straha, nelagodnosti, neznanja...

Prema pitagorejskoj tradiciji Sunce i Mesec su bili "Ostrva blaženih" gde su inicirani imali sveukupnost svetlosti. U prvim danima hrišćanstva, još isprepletanim sa orijentalnim tradicijama, ponekad su tri sunca postavljana na oltar da bi simbolizovali Božju trojnu suštinu. Na Istoku masonskog

hrama, nije samo jedan izvor svetlosti - životodavno Sunce nego tri, koji evociraju brojna trojstva, kao što su tri koraka učenika, pred kojim su posle inicijacije tri univerzuma koja treba da spozna i otkrije, oličena u tri stepena, učeničkom,

pomoćničkom i majstorskom. Tri svetlosti lože su dveri koje nas vode ka apstraktnim aspektima duhovnosti.

Sv. Avgustin prenosi neoplatonistička shvatanja o lepoti svetlosti a Biblija kaže Svetlost je Bog, a logos, Reč, *lumen de lumine*. U Jevanđelju po Jovanu, na kome je otvorena Knjiga svetog zakona na Oltaru zakletve, zapisano je: Isus je svetlost sveta (Jovan, 8, 12, 9, 5). U Novom Zvetu stoji: Njegovi učenici su svetlost svetu (Matej 5,14) jer je Bog zasvetlio u njihovim srcima (2 Kor. 4,6)

Flamarion metaforično piše da je svetlost Meseca bila prva astronomska svetlost. "Nauka je počela obasjana njegovim sjajem i od stoleća do stoleća, osvajala je zvezde i bezmerina prostranstva kosmosa."

Živimo u jednom **čudesnom univerzumu** gde je brzina svetlosti u vakuumu najveća moguća brzina. Njena brojna vrednost je, kako je četrdesetih godina pokazao Džordž Gamov, upravo takva da omogućuje naše postojanje. Da je malo veća, zvezde bi brže sagorevale i nestajale i čovečanstvo ne bi imalo vremena da se razvije. Da je malo manja, termonuklearni procesi u njima bi se odvijali sporije i one ne bi svojim eksplozijama zasejavale kosmos životodavnim materijalom, nastalim u njihovim jezgrima, od koga smo sazdani.

Konačnost brzine svetlosti pruža nam još jednu mogućnost. Kada posmatramo daleke zvezde i galaksije mi pogledom putujemo u prošlost. Nama najbliža galaksija, jedina vidljiva golim okom iz Srbije je Maglina Andromede udaljena dva miliona svetlosnih godina. Ako je pogledate, vidite je kako je izgledala kada je svetlost krenula sa nje. Kako gledamo još dalje objekte razgledamo i ispitujemo sve dalju prošlost i cela istorija univerzuma je pred nama, kao otvorena knjiga koju treba pročitati. Sa uređajima na velikim kosmičkim opservatorijama koje kruže oko Zemlje i teleskopima klase 10m koji se grade od 1993. i onih od 30 do 40m od kojih su tri u izgradnji, bićemo sve sposobniji da razgledamo celu istoriju vasione koja je, zahvaljujući konačnosti brzine svetlosti, tu pred nama.

Završio bih stihovima Branislava Petrovića:

***Kako je lepa svetlosna godina
I konjanik na njoj
Pre će da stigne nego što je pošao
Ali se nikada vratiti neće.***

***Kako je čudesna svetlosna godina
I putnički voz na njoj
Putnici su iz svih vremena
Niko nikoga ne poznaje***

...

***Kako je uzbudljiva svetlosna godina
Kako je savršena kako je sigurna
Koji se domognu svetlosne godine
Ima da putuju***

USPEH

Uspeh je oduvek bio cilj, ali se nije uvek shvatao na isti način. Ono što je u prošlom veku ili pre nekoliko decenija značilo uspeh, danas već može predstavljati samo nejasnu i staromodnu čežnju, dok nove težnje dolaze na mesto starih. Samo je jedno trajno, a to je želja za uspehom, potreba za pobeđivanjem, potreba da budemo prihvaćeni i da nas drugi uvažavaju.

Sasvim je jasno da je u poslednje vreme uspeh ograničen na društveni prestiž i ekonomsku moć iz kojih mogu da proiđu drugi oblici moći koji na svoj način uvećavaju prestiž. Ne čudi stoga što mladi svoje težnje usmeravaju prvenstveno prema ovim formulama uspeha ukoliko žele da se integrišu u društvo u kome žive i ukoliko ne žele da budu deo dugačke liste onih "na margini".

Jedna od stvari koje nas najviše zaokupljuju jeste nepotpunost onoga što postizemo, kratkotrajnost onoga za šta verujemo da je trajno, neodrživost onoga za šta smo pretpostavljali da je neuništivo. Što se uspeha tiče, važi sledeće: potreban

nam je uspeh koji, koliko god malen bio, neće odmah nestati, koji nam pruža barem malo zadovoljstva i mira.

Očito je da nije dovoljno samo sanjati da bismo se pretvorili u pobednika. Treba delovati, znati razvijati zdravu aktivnost utemeljenu na volji. Ne delovati radi samog delovanja, već birati najbolje i najprikladnije delovanje.

Stari savet da treba **upoznati samog sebe**, nije izgubio na aktualnosti; teško da se možemo usmeriti na neki koristan posao ukoliko ne znamo ko smo, koje su naše sposobnosti i mogućnosti. A kad ih jednom

upoznamo, treba da ih uvežbavamo primenjujući ih kroz delovanje koje je korisno i nama i drugima.

Treba da dobro radimo sve šta radimo, ne samo zbog moguće nagrade, nego zbog zadovoljstva koje je rezultat vlastite delotvornosti. Treba da znamo da se uskladimo s onim čime raspolažemo, ali u isto vreme ne smemo nikada da se s tim pomirimo, već da stalno postavljamo više ciljeve. Ne smemo nikada dozvoliti da nas problemi osujete, bez obzira na to koliko nam teški izgledali. Naprotiv, treba da ojačamo maštu kako bismo pronašli izlaz i rešenje. Poteškoće treba da shvatamo kao iskušenja za našu inteligenciju i volju. A u naj-

gorem slučaju, neuspehe treba da pretvorimo u **prilike za novi početak**.

Treba neprestano nastojati da volimo, jer je to najbolji način da shvatimo druge. Treba da radosno i velikodušno pomažemo drugima, jer je to najbolji način da budemo zadovoljni sami sobom. Treba da tražimo smisao života i pokušamo da isto pronađemo u vlastitom. Ništa se ne događa slučajno...

Treba da svakodnevno usavršavamo sve što radimo, poboljšavamo sve što nas okružuje. Da donesemo lepotu u svaki kutak i svuda unesemo svetlo, i spolja i iznutra, gde god se nalazili. Onaj ko uspe da primeni ovih nekoliko *ključeva*, postaće zadovoljna osoba, osoba sigurna u sebe. Onaj ko ovo ostvari, pravi je pobednik.

DEFINICIJA USPEHA

Smejati se često i mnogo; zadobiti poštovanje pametnih ljudi i ljubav dece; zaraditi poštovanje iskrenih kritičara i izdržati izdaju lažnih prijatelja; uživati u lepoti; nalaziti najbolje u drugima; učiniti svet bar malo boljim - bilo da se radi o zdravom detetu, lepom travnjaku ili promeni na bolje u društvu; znati da je bar neko lakše disao jer si ti živeo.

Svaki je uspeh rezultat mnogih **malih bitaka** iz kojih ponekad izlazimo kao pobednici, a ponekad kao poraženi. Međutim, u neumornom rastu i usavršavanju svega što postoji oko nas ne postoje konačni porazi, niti uzalud potrošena energija.

Svaki put kad uspemo da pobedimo, pa makar to bile male pobeđe, gradimo moćan oslonac koji poteškoće ne mogu tako lako da uzdrmajaju. Bez obzira na mnoštvo problema sa kojima ćemo se suočavati, uvek ćemo se sećati postignutih uspeha, osećati sigurnost zbog onog što smo dobro obavili.

Ne smemo mešati ovu intimnu sigurnost u sebe, koja se gradila sa strpljenjem, sa samozadovoljstvom. Ono je tek senka koja ne može da se uporedi s autentičnom sigurnošću u sebe, onom koja je nastala upoznavanjem samoga sebe, razvojem vrlina, vežbanjem vlastitih mogućnosti, stalnim iskušavanjem na greškama i njihovim ispravljanjem, raspršivanjem mraka snagom unošenja svetlosti u sve stvari.

Uspeh je rezultat mudrog izbora, dobre pripreme i hrabrog čina.

Br. M.A. loža "Slobodan Jovanović", or. Niš

...ali uspeh u jednoj oblasti često izaziva neuspeh na drugom planu

Masonski časopis

AKACIJA
br. 2
decembar
6012. g.i.s.

Istorijat Lože Sloboda, Ispovednik, Čarobna frula u Madlenijanumu, Masonski kalendar(i), Misterije Tarota: Kula - 800 godina života Hiram Abifa, "Plus Ultra" - prikaz knjige Slobodana Škrbića, Ljubav i tolerancija u Bratskom Lancu, Naš brat: Radjard Kipling, Poema "Ako" Radjarda Kiplinga, Predstavljanje izdavačke edicije "Bratski Lanac", Mali masonski englesko - srpski rečnik, Masonska kecelja, Masonska poezija, Poseta Viminacijumu, Predstavljanje knjige "Oko u trouglu", Naš brat: Savino Batanov, Vesti, Masonski humor i anegdote, Tema broja: Templari ("U gradu Vitezova - putopis tragovima Templara", "Templari - kreatori Novog Svetskog Poretka", "Misterije Roslinske kapele", "Templarski rituali", "Petak 13-ti", "Templari na tlu Srbije").

casopis.akacija@gmail.com

SADRŽAJ:

- 1 - Simboličke Pitagorine izreke**
- 2 - Mistično slovo "G"**
- 4 - Između redova**
- 6 - Svetlost**
- 8 - Uspeh**

USKORO!

MASONSKI PRIRUČNIK
(Osnovna saznanja o Slobodnom Zidarstvu)

Nedavno formirani Izdavački odbor VNLS je započeo pripreme na izdavanju Masonskog priručnika. Izlazak knjige brata D.Č. (inače, predsednika Izdavačkog odbora) očekuje se sredinom 6013. g.i.s

Pozivamo braću koja imaju afinitet za prevođenje i/ili pisanje da nam se jave radi saradnje.

Izdavački odbor VNLS